

[Skatteministeren]

Forslaget vil ikke have administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bulgarien på den anden side af den 8. marts 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 30).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side af den 1. februar 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side af den 4. oktober 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 32).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side af den 4. oktober 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Det er glædeligt at kunne konstatere, at Danmark med de fremsatte forslag til folketingsbeslutning bliver det første EU-land, der samlet ratificerer alle de fire Europaaftaler med henholdsvis Bulgarien, Rumænien, Slovakiet og Tjekkiet. Der er ingen tvivl om, at de fire lande tillægger det meget stor betydning, at aftalerne kan træde i kraft så hurtigt som muligt. Det gør regeringen også. Europaaftalerne med henholdsvis Polen og Ungarn ventes at træde i kraft den 1. januar 1994. Som det vil være Tinget bekendt, fandt den danske ratifikation heraf sted den 19. december 1992.

Europaaftalerne repræsenterer et vigtigt skridt mod en tættere politisk og økonomisk integration af de central- og østeuropæiske lande i de europæiske strukturer. Den Europæiske Union er på mange måder det centrale

magnetiske samlingspunkt i Europa. Europaaftalerne etablerer rammerne for en tæt økonomisk og politisk tilknytning af de associerede lande til Unionen. De bidrager herved til at understøtte den igangværende og vanskelige reformproces i de pågældende lande. Europaaftalerne er således en af de måder, hvorpå Den Europæiske Union kan støtte en fortsættelse af den positive udvikling mod demokrati og en velfungerende markedsøkonomi i de associerede lande. På den anden side er der ingen tvivl om, at Europaaftalerne også er af stor værdi for Unionen.

Nøgleordene er øget samhandel, styrket politisk dialog og intensiveret økonomisk, kulturelt og finansielt samarbejde. Over en tiårig overgangsperiode etableres der således et egentligt frihandelsområde mellem EU og de associerede lande. For landbrugsprodukter er der, som det fremgår af bemærkningerne, imidlertid fastsat særlige bestemmelser. Den politiske dialog introduceres på alle niveauer om emner af fælles interesse for EU og de associerede lande. Ikke mindst i lyset af den aktuelle og langtfra stabile Europapolitiske situation vil det være af stor betydning at søge at samordne holdninger og synspunkter. Herudover etableres der et egentligt samarbejde om en bred vifte af emner, ligesom der gradvis vil ske en tilnærmelse af de associerede landes lovgivninger til lovgivningen i Den Europæiske Union. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til forslagene.

Perspektivet er egentligt medlemskab af Unionen for de associerede lande. Perspektivet om medlemskab blev besluttet af Det Europæiske Råd i København i juni 1993. Associeringsaftalerne er således et led i en proces, der fortsætter. På topmødet i København blev der også truffet beslutning om at forbedre den markedsadgang, der følger af Europaaftalerne, ligesom man udbyggede den politiske dialog. Europaaftalerne er således ikke endemålet, men et stort og vigtigt skridt mod at integrere de central- og østeuropæiske lande i Den Europæiske Union.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at ratifikationen ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Erhvervs politisk redegørelse af 30/11 93.
(Redegørelse nr. R 6).

Samordningsministeren (Mimi Jakobsen):**1. Indledning**

Arbejdsløsheden er den største udfordring for Danmark i det næste årti. Arbejdsløsheden skal nedbringes, og det skal ske gennem oprettelse af nye, varige arbejdspladser.

En sund samfundsøkonomisk udvikling forudsætter, at dette i væsentligt omfang sikres ved en mere sport, der er baseret på en god konkurrenceevne i virksomhederne.

Men det skal også ske på en sådan måde, at vi opretholder en høj velfærd i Danmark. Velfærd er ikke kun et spørgsmål om arbejdspladser og om at producere mere. Det er også et spørgsmål om, hvad vi producerer og hvordan.

Velfærd er også,

- at vi har et godt miljø og gode og sikre arbejdspladser,
- at vi har råd til at give de medborgere, der har brug for assistance, rimelige levevilkår,
- at vi både i den private og den offentlige sektor producerer varer og serviceydelser, der tilgodeser forbrugernes behov, og som har en høj kvalitet.

Øget beskæftigelse og fastholdelse af velfærdssamfundet stiller krav til det danske samfunds og dansk erhvervs livs omstillingsevne. Verden omkring os er i forandring. Den teknologiske udvikling, politiske omvæltninger og fremvæksten af nye, stærke økonomier betyder udfordringer, som vi og virksomhederne må forholde os til.

Erhvervs politikken skal tage udgangspunkt i, hvilken rolle Danmark skal have i den fremtidige internationale arbejdsdeling, og dermed hvad vi skal leve af og beskæftige os med i Danmark om 5-10 år.

En sund og stabil dansk økonomi er en forudsætning for, at der kan skabes flere arbejdspladser i Danmark. Men der er også brug for en erhvervs politik, der kan sikre erhvervs livet gode arbejds vilkår i øvrigt.

Erhvervs livet har brug for

- forskning af høj kvalitet
- en veluddannet arbejdskraft
- et fleksibelt arbejdsmarked
- et effektivt kapitalmarked
- en god infrastruktur inden for transport og telekommunikation og

- en god offentlig service.

Erhvervs politikken har berøringsflader til mange dele af den offentlige sektor. Gode erhvervs vilkår forudsætter derfor samordning og sammenhæng i de offentlige aktiviteter, der har betydning for erhvervs livet. Øget beskæftigelse og øget velfærd får vi kun, hvis vi udnytter vores ressourcer optimalt.

2. Den erhvervs politiske udfordring

Omvæltningerne i Østeuropa og den stærke udvikling af mange asiatiske økonomier betyder, at disse lande bliver i stand til at producere stadig mere avancerede og kvalitetsprægede produkter til omkostninger, der er væsentlig lavere end de danske.

Det vil ikke være frugtbart for Danmark at forsøge at fastholde eksisterende arbejdspladser ved en drastisk reduktion af lønniveauet. Det vil medføre erhvervs mæssig stagnation og faldende levestandard. En afdæmpet lønudvikling er dog stadig helt afgørende for at fastholde en god konkurrenceevne.

Protektionistiske foranstaltninger vil heller ikke være nogen løsning. Det vil være til stor skade for de mindre velstående lande, hvis økonomiske udvikling er afhængig af adgang til Vestens markeder. Og det vil være til skade for danske forbrugere. Sådanne forsøg på at sinke en naturlig omstillingsproces fører erfaringsmæssigt til stagnation, ineffektivitet og højere priser i de lande, der er protektionistiske. En vellykket afslutning af de igangværende GATT-forhandlinger er derfor en afgørende forudsætning for at få gang i verdenshandelen.

Det rigtige svar på udfordringen er at søge at ændre Danmarks placering i den internationale arbejdsdeling, således at vi i højere grad producerer varer og tjenesteydelser med høj værditilvækst. En sådan ændring vil stille betydelige krav til dansk erhvervs livs omstillings evne. Det vil indebære, at visse typer af arbejdspladser forsvinder fra Danmark. Det gælder især arbejdspladser, der varetages af lavt uddannet arbejdskraft, mens avancerede sektorer med høj værditilvækst skal udbygges. Den stigende produktion i lavtlønslandene vil øge mulighederne herfor, idet den skaber øget velstand og dermed nye danske eksportmuligheder.